

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 6. lipnja 2021.

[[Multimedia](#)]

Euharistija nije nagrada svetima, nego Kruh grešnika

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Italiji i drugim zemljama danas se slavi svetkovina Presvetoga Tijela i Krvi Kristove. Današnje Evanđelje donosi izvješće o Posljednjoj večeri (*Mk 14, 12-16.22-26*). Isusove riječi i geste dotiču nam srce: dok su blagovali, On uze kruh, izreče blagoslov, pa ga razlomi i dade učenicima govoreći: „Uzmite, ovo je tijelo moje“ (r. 22).

Na taj nam način, u jednostavnosti, Isus daruje najveći sakrament. Njegova gesta je ponizna gesta, gesta dijeljenja. Na vrhuncu svoga života, ne dijeli kruh u obilju kako bi nahranio gladno mnoštvo, već lomi samoga sebe u pashalnoj večeri s učenicima. Na taj nam način Isus pokazuje da se cilj života sastoji u darivanju, da je služiti nešto najveće. I mi iznova danas pronalazimo Božju veličinu u komadiću Kruha, u krhkosti prepunoj ljubavi i zajedništva. Upravo je *krhkost* riječ koju bih htio naglasiti. Isus se čini krhkim kao kruh koji se lomi i mrvli. Ali upravo je u tome njegova snaga, u njegovoj krhkosti. U *euharistiji krhkost je snaga*: snaga ljubavi koja postaje malenom da bi se mogla prihvatiti, a ne buditi strah; snaga ljubavi koja se lomi i dijeli kako bi hranila i darivala život; snaga ljubavi koja se razdjeljuje da sve nas ujedini u jedinstvo.

Ima još jedna snaga koja se nalazi u krhkosti euharistije, a to je snaga ljubavi prema onima koji griješe. Upravo *u noći u kojoj je izdan* Isus nam daje kruh života. Daje nam najveći dar, dok u srcu doživljava najdublju bol: učenik koji s njim blaguje, koji umaće zalogaj u istu zdjelu, izdaje ga. Izdaje je najveća bol za onoga koji ljubi. I što čini Isus? Na zlo odgovara većim dobrom. Na Judino

„ne“ uzvraća s „da“ milosrđa. Ne kažnjava grešnika, već za njega daruje život. Kad primamo euharistiju Isus isto čini s nama: poznaje nas, zna da smo grešnici, zna da mnogo griješimo, ali se ne odriče toga da sjedini svoj život s našim. Zna da nam je to potrebno, jer euharistija nije nagrada svetima, nego je *Kruh grešnikâ*. Zato nas poziva: „Ne bojte se! *Uzmite i jedite!*“

Svaki put kad primamo Kruh života, Isus daje novi smisao našim krhkostima. Podsjeća nas da smo u njegovim očima vrijedniji nego što mislimo. Time nam poručuje da je zadovoljan ako s njime dijelimo našu krhkost. Ponavlja nam da se njegovo milosrđe ne boji naše bijede. Isusovo milosrđe se ne boji naših bijeda. No, prije svega, ozdravlja nas s ljubavlju od onih krhkosti koje sami ne možemo ozdraviti. Koje su to krhkosti? Razmislimo malo. Od krhkosti da osjećamo srdžbu prema onome koji nam je učinio neko zlo – od toga ne možemo sami ozdraviti; zatim od krhkosti da se distanciramo od drugih i povlačimo u sebe same – od toga ne možemo sami ozdraviti; od krhkosti, nadalje, da plaćemo nad samima sobom i tužimo se i nikako da nađemo mir; i od te krhkosti sami ne možemo ozdraviti. On je taj koji nas ozdravlja svojom prisutnošću, svojim kruhom, euharistijom. Euharistija je najdjelotvorniji lijek protiv tih zatvorenosti. Kruh života, naime, ozdravlja rigidnosti i pretvara ih u umilnost.

Euharistija ozdravlja zato što sjedinjuje s Isusom: daje nam usvojiti njegov način življenja, njegovu sposobnost lomiti se i darivati se braći, na zlo uzvraćati dobrom. Daje nam hrabrost izići iz sebe samih i s ljubavlju se prignuti prema krhkostima drugih. Upravo kao što Bog čini s nama. To je logika euharistije: primamo Isusa koji nas ljubi i ozdravlja naše krhkosti da bismo ljubili druge i pomagali im u njihovim krhkostima. I to tijekom čitavog života. Danas smo u liturgiji časova molili jedan himan: četiri retka koji su sažetak Isusova života. Oni kažu da je Isus svojim rođenjem postao suputnikom u životu. Zatim, na večeri, dao se za hranu. Na križu, nadalje, u svojoj smrti postao je cijenom: platio je za nas. A sada, kraljujući na Nebu, naša je nagrada, On je naša nada koju tražimo, jer mi idemo tražiti ono što je pred nama [usp. *Himan Jutarnje Corpus Domini Verbum Supernum Prodiens*].

Neka nam Djevica Marija, u kojoj se Bog utjelovio, pomogne zahvalna srca primati dar euharistije i svoj život također učiniti darom. Neka nas euharistija od učini darom za druge.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

s bolom u srcu pratim vijesti iz Kanade o šokantnom otkriću posmrtnih ostataka 215 djece, učenika Kamloops Indian Residential School, u provinciji Britanska Kolumbija. Pridružujem se kanadskim biskupima i cijeloj Katoličkoj crkvi u Kanadi izražavajući svoju blizinu kanadskom narodu traumatiziranom šokantnom viješću. Neka to tužno otkriće pomogne daljnjem jačanju svijesti o bolima i patnjama iz prošlosti. Neka političke i vjerske vlasti Kanade nastave zajedno surađivati s odlučnošću na rasvjetljivanju tog tužnog događaja i ponizno se zalagati na putu

pomirenja i ozdravljenja.

Ti teški trenuci snažan su poziv svima nama da se odmaknemo od kolonizacijskog modela, pa i današnjih ideoloških kolonizacija i koračamo rame uz rame jedni s drugima u dijalogu, uzajamnom poštivanju i priznavanju prava i kulturnih vrijednosti svih kćeri i sinovi Kanade.

Povjeravamo Gospodinu duše sve preminule djece u toj rezidencijalnoj školi u Kanadi i molimo za obitelji i domorodačke zajednice shrvane tugom. Pomolimo se u tišini.

Želim zajamčiti svoju molitvu za žrtve pokolja izvršenog u noći se petka na subotu u jednom gradiću u Burkini Faso. Izražavam svoju bliskost članovima obitelji i čitavom narodu Burkinabé koji mnogo trpi zbog tih napada koji se ponavljaju. Africi je potreban mir, a ne nasilje!

U Chiavenni, u biskupiji Como, danas je proglašena blaženom sestra Maria Laura Mainetti, iz družbe Kćeri svetoga Križa, koju su prije 21 godinu ubila tri djevojke pod utjecajem sotonističke sekte. Kakva okrutnost! Upravo ona koja je voljela mlade ljude više od svega i voljela je i opraštala istim djevojkama zatočenicama zla, ostavlja nam svoj životni program: svaku sitnicu činiti s vjerom, ljubavlju i entuzijazmom. Neka nam Gospodin svima podari vjeru, ljubav, entuzijazam. Pljesak novoj blaženici!

Preksutra, u utorak, 8. lipnja u 13 sati Međunarodna katolička akcija (Azione Cattolica Internazionale) poziva posvetiti jednu minutu za mir, svatko prema vlastitoj vjerskoj tradiciji. Molimo posebno za Svetu zemlju i za Mjanmar!